

не сжществува. Следователно, ако наречете нѣкого еретикъ, това подразбира човѣкъ, който не яде отъ Свещения хлѣбъ, не пие отъ Свещената вода, не диша Свещения въздухъ и не възприема Свещената свѣтлина. При това положение, този човѣкъ е осжденъ на смъртъ. Който живѣе, който не умира, той не е еретикъ, той използва четиритѣ свещени елемента, носители на живота, на безсмъртието.

Кой внесе идеята за тия елементи въ човѣчеството? Христосъ донесе тази идея. Той я проповѣдваше на хората. Кога? Не само отъ преди две хиляди години, но отъ памти-вѣка, защото Христосъ винаги е сжществувалъ, и по разни начини е работилъ за човѣчеството. Слънцето всѣкога е свѣтило и свѣти, но нѣкога го виждаме, нѣкога не го виждаме. Това е временно положение, временна обстановка, която зависи било отъ положението на земята, било отъ самитѣ насъ. Слънцето винаги свѣти за онѣзи, чието съзнание е всѣкога будно. Сегашнитѣ условия на живота отклоняватъ хората отъ правия пжтъ, като имъ прѣчатъ да разбератъ разволя на цѣлокупния животъ. Като малкитѣ деца, и съвременнитѣ хора се тревожатъ и смущаватъ отъ нѣща, за които даже въпросъ не трѣбва да правятъ. За какво се тревожатъ децата? Детето, изобщо, е нетърпеливо. Щомъ поиска отъ майка си хлѣбъ и чуе, че хлѣбътъ не е готовъ, то започва да плаче. Майката му говори, убеждава го, че следъ единъ или половинъ часъ хлѣбътъ ще се опече, но то не иска да слуша, продължава да плаче. Щомъ майката донесе хлѣба и го начупи, детето се усмихва, престава да плаче и започва да яде.

И тъй, сжщественото за живота е храната. Защо? Защото Словото иде чрезъ храната. Щомъ дойде Словото, ние влизаме вече въ свѣта, който Богъ е създалъ. Само по този начинъ ще разбе-